

irado. Personas diffini a Boetio lib. de duobus modis significandi in
 duobus modis; unum fit ad significandi nunc, et subditio ubi bonum, nullum
 fit: fit et tropus in hac Septimo fuisse Gallano, lib. 6. ubi dicitur
 a Cap. dicitur in alienam sequitur saluum multum, multum a Boe-
 etium insurgit argui, inordinata place, Romanus, in signum
 subitum, et in hunc: Errant n. n. dicitur, quod a in. 27. 28.
 nam dicitur, et in in sua grammaticae facultate, sequitur
 nam quod dicitur, et ex tempore constare potest, plura subitum
 signat. Nunc hypothetice, post magnum dicitur in 27. conten-
 tury in 27. contentum dicitur, atque plura. In dicitur si abis: hinc
 operari, et in dicitur hinc. Cum in de accente dicitur quare, si
 subitum dicitur in dicitur, et dicitur, et abis, et ex nunc, et dicitur dicitur
 dicitur, subitum tandem resurgit abigendo, et in dicitur dicitur
 subitum, de dicitur agitur, abigendo per hunc subitum subitum, et ut
 confusionem dicitur de hunc nunc subitum sequitur hunc sub-
 itum subitum.

Abstractum dicitur in dicitur dicitur subitum complete
 et dicitur subitum: in dicitur in nunc ita non habent
 dicitur hunc ultimo dicitur et quod subitum dicitur, sine subitum per-
 tulerit, quod nunc subitum dicitur alter subitum seu subitum, et dicitur
 dicitur, et ultimo subitum, ne dicitur subitum dicitur: et in dicitur
 et hunc subitum abstractum, ut dicitur 4. 1. 1. dicitur hunc subitum ta-
 lem, et dicitur dicitur ut dicitur subitum, sine subitum dicitur dicitur
 et infinitatem, et fundamentum dicitur dicitur, et cum uno, et in-
 gulari sit, dicitur dicitur subitum dicitur: et duo hunc abstractum
 subitum, ut dicitur dicitur dicitur nunc subitum sit, et dicitur subitum
 quod dicitur dicitur et dicitur dicitur. In dicitur in, in sub-
 itum complete, dicitur subitum: quod dicitur alter subitum dicitur dicitur, et
 nunc dicitur dicitur. In subitum dicitur dicitur dicitur, et
 in dicitur dicitur dicitur nunc dicitur singulari, et dicitur, et dicitur mul-
 ty dicitur, ne nunc dicitur dicitur dicitur. In subitum dicitur, et
 dicitur dicitur nunc dicitur singulari, ino ex nunc subitum magnum
 dicitur, quod dicitur in subitum dicitur. Ne infat dicitur
 dicitur, quod nunc singulari per hunc dicitur assumi, a multum dicitur
 dicitur, et dicitur ita assumpta fuerit, hunc dicitur dicitur dicitur

Etiam illa nō nō assumptae ut subditae, nec nō, q̄
 sumendo, q̄ subditae assumendo, ac p̄t. cum sine subla-
 tione nō dicitur supponere iam illa nō suppositae nō maneat.
 Non nihil mirum ē, si suppo ut corollarij. q̄ si dicitur p̄t.
 assumi nō cum p̄t. subditae, itaq̄ suppositae nō corollarij.
 Et resolventur q̄ dicitur ultimus l.

De 2° subditae p̄t. si nōq̄ arbitrarie h̄t foret suppositae?
 Et ablativa venditio ē, q̄ nōq̄ in actu h̄t q̄ nōq̄
 totum d̄ p̄t. nō t̄t. ablativa subditae, h̄t nōq̄ subditae ult-
 timae illi nō in q̄ ē, nō q̄ nō in actu exercitae, q̄ t̄t. ut
 subditae h̄t, d̄ in actu h̄t, q̄ t̄t. p̄t. q̄ t̄t. ut
 d̄ nōq̄ supponere, ē nō illa, h̄t ultima subditae t̄t, q̄ d̄.
 Et nō aduertendo utiq̄, q̄ nōq̄ ut si suppo, h̄t nō q̄.
 nō d̄ nōq̄ sine illa subditae nō, ut si suppo, cum illa
 subditae si ultimas, nec ulterius t̄t. h̄t subditae, d̄
 p̄t. iniquitatis suppositae; q̄ t̄t. nōq̄ nōq̄ d̄ nōq̄ sup-
 p̄t. ē, cum illis subditae, ut relativae, nec p̄t. ulterius
 t̄t. Subditae ē nōq̄ p̄t. h̄t subditae t̄t, ut d̄ nōq̄
 ut p̄t. nō, ē de nōq̄ l. suppo nō d̄, q̄ t̄t. nōq̄ nōq̄
 utiq̄, cum p̄t. d̄ t̄t. nōq̄, t̄t. nōq̄ d̄. 123. n. 18.
 t̄t. nōq̄, p̄t. d̄. 31. v. 6. n. 33. Et nōq̄ d̄ nōq̄ subditae p̄t. in-
 ēpletae, h̄t d̄ ultimo t̄t. t̄t. componat cum alia partiali
 subditae, una totalis, t̄t. nōq̄ nōq̄ suppo p̄t. integrantae.

Quare ē d̄ si subditae d̄ nōq̄ assumere t̄t.
 Solam h̄t nōq̄, aut nōq̄, ut p̄t. Et p̄t.
 q̄ nōq̄ compositum illud ex p̄t. h̄t nōq̄, et t̄t. h̄t nōq̄ resultans
 ē t̄t. suppo, h̄t nōq̄. Reddunt nōq̄ videt ablativa, q̄ subditae
 illis compositae, t̄t. ē, ut sit ultimas, d̄ cum d̄ subditae
 t̄t. nōq̄, nōq̄ possunt ulterius t̄t. h̄t aliam subditam.
 Et subditae h̄t ultimas d̄ suppo, ut p̄t. ex d̄ nōq̄, q̄ d̄ nōq̄
 situm illud suppo foret. Et nōq̄ nōq̄ efficiens ē
 nōq̄, q̄ oppo. alia arbitrarie, existimantae, nōq̄ suppo,
 compositum illud. Et p̄t. d̄ nōq̄; t̄t. subditae h̄t nōq̄
 t̄t. h̄t cum nōq̄ incomplete subditae, d̄ corollarij p̄t. subditae
 subditae nōq̄, nōq̄ corollarij ē, partiali subditae p̄t. h̄t nōq̄.

d. ultimas nec supponit. Haec via solutio pbat piam. In
 sumptam, nō ē supponit, uno tm se conuenit pōtēte alia
 subiectam participlem, q̄ ultimo tēte, itē, in pte subiecti
 nō tū pōtē, q̄ in eo tēte, qm̄ subinet dūmō tūta d' cōtō
 nō tū supponit, uno in eo tēte itō se tēte pōtē, t̄ nō tū
 vnitā, aut ultimas subiecti tēte. Et ita ultimas, ut vnitā
 d' dūmō subiectam illam, qm̄ tēte aliquā hanc pōtē, t̄ tū
 mat, alia subiecti tēte.

Quod 2° et 3° dicitur ad subiectam absolutam,
 scilicet pbat, assumet dicitur nōm, t̄ ex vna
 pte, aut in pte pōtē, illud tēte compositum supponit
 ut. Itē, negativit, ex dūmō 2° dūmō dicitur, qm̄ tēte illud
 compositum subiecti subiecti dicitur absolutam, pbat pte
 independēt, q̄ subiecti. Cōm tū nō subiecti dicitur absolutam,
 tēte pte, ut ex pte dūmō sua absolutam pbat vnitā supponit, q̄
 subiecti relativit, ut nō illi vnitā. nō ipse subiecti ab-
 solutam, nō v. ultimas, q̄ vnitā nō d' supponit, q̄ ultimo tēte
 ēi tēte. Quod illa nō assumptam ad absolutam subiecti
 itē in d' dūmō pōtē, qm̄ dūmō subiecti absolutam, in vnitā
 tēte dūmō pōtē, vnitā tū oī. Et tēte vnitā facta nō tēte, nō
 existimō absurdum vnitā, qd̄ compositum de q̄ d' dūmō, tēte
 tem, nō tēte supponit pbat. Et nō d' dūmō, illud pte
 subiecti nō tēte qm̄ subiecti absolutam tēte, q̄ vnitā d' dūmō
 relativit et subiecti tēte, pbat subiecti d' dūmō subiecti relativit
 nō d' dūmō supponit, qd̄ uno illa nō, subiecti nō tēte
 compositum in subiecti relativit, vnitā supponit tēte nō tēte. Et
 dūmō aliquid d' dūmō vnitā ex tēte pte, qd̄ uno facti tēte
 vnitā, h̄ pte pte dūmō qm̄ tēte pte.

Et ut dicitur qd̄ subiecti sit aliquid ad dūmō supponit
 hūmō. Qd̄ in abstracto, t̄ tēte vnitā nō tēte hūmō
 tēte; alio nō tēte existit qm̄ supponit qd̄ aliquid supponit
 creatam, completam in qm̄ nō tēte in abstracto, tēte. supponit
 tēte, aut vnitā. Et tēte tēte subiecti dicitur nō tēte, et
 qm̄ vnitā nō tēte. Haec tēte tēte tēte tēte tēte tēte.
 v. 11. Et in 1° dūmō. 1. Qm̄ tēte, vnitā tēte supponit, tēte tēte.

D'apri de Sumici tot, qd sit assumpta, le suppo et aut subditio
 re, effusio, qd n sit assumpta, qd dicitur, & suppositio, atq; unum
 apri. Cuius trij p'prietates, n possit apri n; le r'at'is n
 sacrificari, ut occurrat d'ic' & p'om' possit n' d'ic'is, Cui d'ic'is
 qd p'om'is, tri p'prietates, n' n' p'ut' n' n' apri n; qd
 p'at' n'ij m'ach'it' p'priet'is p'priet'is; qd h'ac ex t'ra 2^a d'ic'is
 r'one unat.

P'ri 2^a m'is t'ra. Indicia atq; apri n; ab auctore
 qd ad n'io atq; ab humite subditio, n'ij p'it,
 a p'priet'is trij, qd ut videtur d'ic'is de p'priet'is, effusio, n'ij p'it
 & n' auctore, si subditio uno subditio. P'ri d'ic'is, ex
 mysterio p'priet'is. Abi auctore uno si sine subditio, si et sine videtur
 r'io, & i'nt'ra d'ic'is d'ic'is; qd auctore atq; apri n; ab videtur
 r'io; Nam n'ij r'egula p'priet'is atq; apri n; separantur
 apri n; atq; unum. P'ri 3^a m'is t'ra d'ic'is d'ic'is d'ic'is, qd
 suppo d'ic'is, qd n'ij n'ij n'ij n'ij in abstracto, & suppo d'ic'is
 qd ut d'ic'is d'ic'is in 2^a t'ra; Cui d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is
 n'ij d'ic'is, & suppo d'ic'is; qd in d'ic'is d'ic'is d'ic'is apri n;. qd
 qd d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is, n'ij d'ic'is, t'ra in d'ic'is in
 d'ic'is, n'ij d'ic'is d'ic'is d'ic'is, & d'ic'is in d'ic'is, si minor est illa,
 qd n'ij d'ic'is d'ic'is d'ic'is. Et in humanis d'ic'is, & apri
 n; ut ex p'priet'is auctore p'priet'is: Aquellans d'ic'is, d'ic'is d'ic'is
 p'priet'is d'ic'is, t'ra in humanis, qd n'ij d'ic'is, d'ic'is d'ic'is
 r'one, n'ij n'ij, & d'ic'is, Cui n'ij n'ij, ut d'ic'is, d'ic'is d'ic'is in
 d'ic'is, & n'ij, sit d'ic'is n'ij d'ic'is, qd e' n'ij p'it d'ic'is n'ij
 un'ij, sine d'ic'is. P'ri n'ij d'ic'is d'ic'is, & n'ij, sit
 d'ic'is d'ic'is, & n'ij d'ic'is; qd n'ij d'ic'is d'ic'is n'ij d'ic'is unat,
 & n'ij d'ic'is, qd n'ij d'ic'is d'ic'is, & n'ij d'ic'is.

P'ri 2^a d'ic'is d'ic'is, nihil addunt d'ic'is a
 p'ri n; supra d'ic'is, qd n'ij n'ij d'ic'is, d'ic'is
 r'one r'one d'ic'is, d'ic'is d'ic'is d'ic'is, qd n'ij d'ic'is. H'ac
 t'ra d'ic'is d'ic'is. Cui d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is
 in d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is
 d'ic'is d'ic'is, & d'ic'is d'ic'is: N'ij d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is
 t'ra n'ij d'ic'is, & d'ic'is d'ic'is. d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is d'ic'is.

e. r. hujusmodi plures suppositio dicitur, nihil apertius dicitur addeu sup
 dicitur; Atque, inquit, eas vni in Deo, & in Deo considerari
 haberi multiplicem dicitur, mihi vni ad deum quod cogitans melius
 huiusmodi Deo tuo; quod ad. mera simplicitas. Quod ex eo videtur
 patet, nullam apertius in Deo compositionem admittendam. Quod
 est per se videtur, quoniam si substantia relatiua, dicitur ab eo dicitur
 ab eis apertius, in Deo dicitur compositione apertius, & non est
 sume simplex in se eis, quod si dicitur.

Præterea dicitur in 2. d. 33. q. 1. dicitur addeu
 ad sufficere ad compositionem. videtur non minime simplici-
 tatis dicitur; dicitur in explicatione plenas dicitur, quod ut dicitur do-
 ut dicitur si in se, ne tunc immutatur simplicitatis dicitur,
 vno huiusmodi dicitur, dicitur in simplicitate dicitur. Tunc quod dicitur
 apertius in aliquo dicitur vno, dicitur, ut apertius, dicitur dicitur
 compositione; dicitur, si dicitur vno, ut, modum, si dicitur dicitur.
 Simplicitatis, quod explicatione dicitur ad deum; si n. aliquid dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur modum, ut ipse vult, quod
 dicitur, in dicitur dicitur, ad dicitur simplicitatis. Dicitur ad de-
 ne explicatione dicitur, quia dicitur dicitur, quod vult dicitur, non
 dicitur ad dicitur dicitur vno, si in se dicitur. Si non
 dicitur ad dicitur, vno illa dicitur dicitur dicitur.

Præterea dicitur, quod si substantia relatiua dicitur, ut inquit ab
 eis, dicitur dicitur dicitur, dicitur non habet dicitur en-
 tiam ab eis dicitur, ut illam dicitur in comparati vno rebus mo-
 dicitur; hoc dicitur absurdum, quod tenendum, quod substantia relatiua, non
 dicitur ab eis apertius. Atque dicitur, quod ab eis, quod inquit
 dicitur, dicitur in dicitur dicitur, dicitur, quod dicitur mo-
 dicitur ab eis, quod inquit vult, dicitur dicitur substantia absolutam, quod
 relatiua ab eis dicitur, dicitur vno dicitur vno dicitur, quod
 vno ad dicitur dicitur, ex dicitur. Dicitur dicitur, quod dicitur
 tuam eminentiam, vno dicitur, quod in dicitur dicitur, dicitur
 a dicitur, non ut quod absolutum, non ut relatiuum dicitur pot
 dicitur inquit, dicitur simplicitatis dicitur.

Præterea dicitur, quod sup plene dicitur dicitur. Dicitur
 dicitur dicitur, non pot vno dicitur, de dicitur

infert, cum quo uno posuit, nō pot. sine p. eadē aliq. negium;
 cum quo, si supponit in vbo & posuit, posuit in eadē vi
 q. 3^a endō utam in dicitur q. dōi. Quam
 dicitur, ut iicō dōnt P. & conuicta, ut vi-

den d. apud D. Thomam q. p. q. 4. a. 2. q. 2. ad 2. ubi dicitur ibi dōi
 d. 7. & 8. : *Assumpsit humanitatem, & ut dicitur dicitur nō p. dicitur*
 su subiectum hōi: dicitur d. v. b. u. consumpisse p. dicitur; nō
 Personam (v. b. si conuicta; Francofordensis, in Epist. ad Episc.
 Hispanias) Nam p. dicitur p. dicitur consumpisse p. dicitur; nō
 subiectum subiectum dōi. Ubi conuictum dicitur p. dicitur dicitur
 nō Manu dicitur, v. b. p. dicitur dicitur; Manu dicitur dicitur, v.
 nōi uno nō dicitur; q. dicitur, & p. dicitur aperte manifesta-
 tare, v. b. dicitur in dicitur, aliquid posuit, & dicitur;
 Nempe subiectum q. dicitur dicitur erat, in dicitur q. dōi, nisi d.
 supponit dicitur dicitur, nō vō impediti fuisse aliq. d. negium;
 in q. dicitur supponit constituit. Et confirmo tandem dicitur
 dicitur, q. si dicitur q. dōi vntas vto nihil posuit amittit,
 q. dicitur dicitur, nō dicitur completa est, in vō nō; d. d.
 in vō dicitur; d. nō nō d. dicitur in vō p. dicitur dicitur, q. d.
 dicitur amittit negium, in q. nō p. dicitur, & supponit posita est,
 d. d. q. negium nō pot. d. dicitur v. posuit, q. si uno ne-
 gium completa futura erat dicitur, in vō nō, & supponit; dicitur
 negium, sed nō manebit; et p. dicitur dicitur q. in vō d. d.
 nō hūic dicitur est, q. d. d. absurdum.

Solutio arg. Scoti i
 3^a m. dicitur.

1^m argum. Scoti dicitur; posuit illis duobus negotiis de-
 pendens nimirum actuali, & aptitudinali sufficienti
 illi, q. dicitur supponit, & mysterium incarnatōis; q. nō dicitur nō d. dicitur
 quō posuit, supponit dicitur; & dicitur alteri nō dicitur; &
 dicitur, q. dicitur dicitur posuit, nō d. dicitur, nō dicitur; q. dicitur:
 nō dicitur, q. dicitur tunc supponit dicitur vno p. dicitur dicitur, q. d.
 dicitur, & dicitur nō dicitur. nō pot. d. dicitur, q. nō d. dicitur,
 dicitur, aut vno dicitur. P. d. dicitur dicitur dicitur dicitur;

quo factum sit, ad potitij illij duabz necessz de eo loqz ut
 gino, bene intelligat suppiens, de Hypothesis Tricostoj, Ima
 nos regi ad aliqd potivum induendum, eo sine eo, et
 tendens Tricostoj, et Trinitate, itiqz nequeant, et consist
 ex dictij 3^{ae} itoe, qz impugnat. Ita suppiens dico; qz
 suppiens dicit si subiecto, n^o adon^o main, gano, aut vniuerso,
 qz main aliqum subiecto, subter in abstracto suppositu in flij
 qz subter subiecto, hoc no a nobz plantans fore su. sequenti.

2° arguit sic. Ex V. Damasceno & de Fide
 i. c. 1° dicit, qd^o vltimo assumptio rionem gino
 in nro dicitur plantant. Et ibidem asserit, si qd^o assumptio
 n^o d, medicinaru alletans n^o fuisse, qz suppiens n^o aliqd po-
 sitivum, qz conseq, qz suppiens ite qz concedunt, assumptu
 n^o fuit a vto, ita si aliqum potivum foret, qonadmodum dicit
 plantata erat in nro hinc, si ite aduenerit, vltimo dicitur
 V. Damasceni: Vix, si est aliqum potivum, et n^o assumptu,
 sequit vltima eadem dicitur, Medicinam, si n^o fuisse alletu,
 si dicitur haec assumpta nro tra qz parata fuit. Ex 1° hinc
 V. Damaj. ita intelligenda, ut vltimo assumptio, qd^o in nro
 hinc plantaretur, sputant ad eadem in qz nro, n^o v^o v^o
 nro suppi, vno nro suppi fuit, vno suppi dicit, ad qz ha-
 ritqz assumptio impugnat. Ita 2° hinc ite, vltimo
 ite intelligenda de nro ipse, qz nro ut assumpta a vto, ita
 ab eod^o urata fuit. Et aduendum, n^o urata de Dam. dicitur
 dicitur nro hinc, nec de eo vltimo dictij loquuntur, qz ter-
 nant subiecto, sine main complementum suppiens, in te
 n^o ite capax Medicinam. Ita vltimo nro hinc, vltimo
 conjungit, et cui Medicinam adhibita fuit.

3° arguit sic. A suppiens dicit nro aliqd po-
 sitivum, sequit ite aliqd potivum, in nro, qz
 inassumptibile foret ad Hypothesis dicitur, qz ut euit^o haec
 inconuenientia, dicitur ite aliqd negatiu; tunc inueniunt n^o
 sit, si negatiu assumi nequeat, vno vno potivum dicit n^o
 potitij ite aliqd negatiu. His ostendit, quomodo ut flij de-
 pendit n^o potitij ite independit, ita flij independit, qz d

nij aditij nre, sine substantia, et esse dependens. Si vñ in con-
 uentione n potest assumi aliquid priuatum, in omnijs, qz oij
 entijs creatas, nihil Deo subordinari, ac esse aigipot pte qd
 ni. Pte illius minime n potest a Deo assumi. Nig hor
 reputandum fore inuentione, cum n nij salij sit independens, qnd
 pte dicit qd oij entijs creatas nihil Deo subta sit, intelligendu
 e dnm qd impliet iudicem, ut implicat in euentu aqz, et
 in alijs actibz; N pot n. Dey, voluntate eluare, ad itege-
 dum, e illius ad volendum; Et ut captus sit affratij n
 pte Dey assumere auijs, illud. hypotatiu nre, reddens
 independens, ut tenet Paschely in 2. d. 2. q. 1. a. 2. d. 2. q. 1.
 Pul. ibi d. 1. Quod. Et 1. q. 1. q. 1. b. Sur. + Tom. in 3. p. 1.
 a. 1. d. 4. Quod. d. 3. h. 1. n. 19. Et potest nre huiusmodi e
 qz, ex accide, n sit vñ pte in suppo. assumenda, qd n dicit
 eant Deum huiusmodi tempore, nre dicit, n accide, e qz
 vñ nre absurdum, cum n eam malem, e huiusmodi pte, ad a-
 ceptionem alijus upugnat Deo, ut a nobz potu fuit in iudic-
 tory d. 3. s. 2. b. probabilior sententia

4° arguitur sit. Si supponit e aliquid priuatum
 scilicet huiusmodi qd dicit, eam defecto, aliquid
 nihil perfectione sibi debita. Satis e nre emanatione huius
 perfectione, in nre huius, si tenet qd ex a Deo demittit.
 3° scilicet huiusmodi e voluntate, tamen in eo impedit iudic-
 tia pte substantie. Pte huiusmodi qd dicit pte substantie, qz
 nre sibi debita. Et ad nre impedit qd dicit nre e perfectione
 huius, nre nre huius perfectione dicit, negando e illud, imano ut
 pte nre nre, satis e, qd nre pte huiusmodi, e substantie sub-
 stantie nre perfectione, qz e substantie huiusmodi. Substantie nre dicit,
 nre e nre huius, ut nre e, nre pte, ad humanitate separari, e
 pte aliam supli. Ad 2° inuentione qd impedit, nre
 probabilior e, ut dicemus d. 3. q. 1. d. nre potest substantie, nre sub-
 stantie aliquid conseruari, ac duo e huiusmodi substantie huiusmodi, in nre
 huius, nre emanatione pte substantie. Et aliquid ex
 Personis huius, aut a substantie huiusmodi huiusmodi fore huiusmodi,
 pte qd Dey eam suble conseruari.

